

Warszawa, dnia 27 czerwca 2023 r.

Sygn. akt VI Ka 747/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Morycz

Sędziowie: SO Anna Zawadka

SO Justyna Dołhy

protokolant: protokolant sądowy N. S. (1)

przy udziale prokuratora Andrzeja Gomółki

po rozpoznaniu dnia 27 czerwca 2023 r.

sprawy D. K. syna B. i D., ur. (...)

w W.

oskarżonego o przestępstwa z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W.

z dnia 5 maja 2022 r. sygn. akt III K 698/20

I. zmienia zaskarżony wyrok w odniesieniu do oskarżonego D. K. w ten sposób, że:

uchyla punkty 3-6 i 8 w zakresie dotyczącym oskarżonego D. K.;

uniewinnia oskarżonego od popełnienia czynów zarzucanych mu punktach II i III;

uznaje oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie IV, za który na podstawie art. 286 § 1 kk skazuje go i wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;

na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby;

na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej N. S. (2) kwoty 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. na rzecz adw. P. W. kwotę 1.239,84 (tysiąc dwieście trzydzieści dziewięć 84/100) złotych, w tym podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty za obie instancje i obciąża go pozostałymi wydatkami w sprawie.

SSO Tomasz Morycz SSO Justyna Dolhy SSO Anna Zawadka

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 747/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1.CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. z dnia 5 maja 2022 r. w sprawie o sygn. akt III K 698/20.

1.2.Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3.Granice zaskarżenia

1.3.1.Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2.Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	D. K.	Dotychczasowa niekaralność Sytuacja majątkowa Wygląd oskarżonego Wygląd sprawcy czynu z dnia 19 czerwca 2017 r. na s. pokrzywdzonej J. K. (1)	Karta karna Informacja e-PUAP Wniosek Dokumentacja fotograficzna Wydruki Wydruk	k.769 k.772 k.843 k.897-901 k.902-910 k.914

		Miejsce działania oskarżonego Nie popełnienie przez oskarżonego zarzucanego mu czynu z dnia 19 czerwca 2017 r. na szkodę pokrzywdzonej J. K. (1)	Zeznania pokrzywdzonej J. K. (1) Wyjaśnienia oskarżonego	k.916-917 k.916-919
--	--	---	---	----------------------------

2.1.2.Fakty uznane za nieudowodnione				
---	--	--	--	--

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2.Ocena dowodów

2.2.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Karta karna, informacja e-PUAP, wniosek Dokumentacja fotograficzna, wydruki, wydruk Zeznania pokrzywdzonej J. K. (1) Wyjaśnienia oskarżonego	Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione osoby i podmioty, nie będąc kwestionowane i nie budząc żadnych wątpliwości. Zdjęcia znajdowały się na portalu facebook i bez wątplenia przedstawiają wizerunek oskarżonego. Wydruki przedstawiają sprawcę czynu z dnia 19 czerwca 2017 r. na szkodę pokrzywdzonej J. K. (1). Z kolei wydruk przedstawia wycinek W.

obejmujący ulicę, na której miał działać oskarżony, popełniając inny czyn niż mu zarzucany i przypisany.

Sąd Okręgowy istotnie uzupełnił materiał dowodowy. Pokrzywdzona nie rozpoznała w oskarżonym sprawcy czynu popełnionego na jej szkodę. Ponadto zaprzeczyła, żeby przebiegała się przed drugim przekazaniem pieniędzy i żeby doszło do tego w okolicach Pl. (...). Ponadto wskazała, że nie widziała osoby, która pobrała pieniądze ze śmietnika, do którego je wrzuciła. Z kolei oskarżony kategorycznie wykluczył, żeby brał udział w zdarzeniach z dnia 19 czerwca 2017 r. na szkodę pokrzywdzonej J. K. (1) i z dnia 20 czerwca 2017 r. na szkodę pokrzywdzonych H. G. i M. G.. Jednocześnie zaprzeczył, żeby miał obecnie i w przeszłości jakiegokolwiek tatuaże, w tym okazując prawą łydkę, na której posiadał go sprawca. Potwierdził natomiast swój udział w zdarzeniach z dnia 19 czerwca 2017 r. na szkodę nieustalonej kobiety i z dnia 28 czerwca 2017 r. na szkodę pokrzywdzonej N. S. (2). Zarówno zeznania pokrzywdzonej, jak i wyjaśnienia oskarżonego nie budziły żadnych wątpliwości, będąc spontaniczne, logiczne i konsekwentne. Teoretycznie oskarżony miał interes w przedstawieniu korzystnej dla siebie wersji wydarzeń, jednak zdaniem Sądu Okręgowego opisał to, co faktycznie zaistniało.

**2.2.2.Dowody
nieuwzględnione przy
ustaleniu faktów
(dowody, które sąd uznał
za niewiarygodne oraz
niemające znaczenia dla
ustalenia faktów)**

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obrońca oskarżonego zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>1. naruszenie art. 286 § 1 KK poprzez uznanie, że zachowanie oskarżonego z dnia 19.06.2017 r. wypełnia znamiona czynu zabronionego, gdy tymczasem oskarżony nie miał świadomości, że uczestniczy w popełnieniu przestępstwa, a pozostawał w przekonaniu, że jedynie odbiera pieniądze dla innej osoby, nie mając wiedzy i świadomości w zakresie pochodzenia tych pieniędzy</p> <p>2. naruszenie art. 7 kpk w zakresie zdarzenia z dnia 20.06.2017 r. poprzez przyjęcie, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, gdy tymczasem oskarżony nie został rozpoznany przez pokrzywdzonego, ponadto oskarżony zaprzeczył jakoby popełnił</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>czyn, a jedyny dowód, na którym opiera się Sąd to logowanie telefonu, przy czym dowód ten nie zaprzecza wersji oskarżonego o odwołaniu go przez osobę doprowadzającą pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem,</p> <p>3. rażącą niewspółmierność w zakresie orzeczonego obowiązku naprawienia szkody w całości, gdy tymczasem rola oskarżonego była podrzędna i nie odniósł on praktycznie żadnych korzyści z przestępstwa, co sprzeciwia się orzeczeniu obowiązku naprawienia szkody w całości.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty podniesione przez obrońcę oskarżonego okazały się częściowo zasadne. Także z uwagi na okoliczności, których nie podnosił, a które zostały wzięte przez Sąd Okręgowy z urzędu. Zgromadzony i istotnie uzupełniony w postępowaniu odwoławczym materiał dowodowy wskazywał bowiem w sposób jednoznaczny, że oskarżony nie popełnił czynu z dnia 19 czerwca 2017 r. na szkodę</p>		

pokrzywdzonej J. K. (1) (zarzucanego mu w punkcie II) i brak wystarczających dowodów na jego sprawstwo w przypadku czynu z dnia 20 czerwca 2017 r. na szkodę pokrzywdzonych H. G. i M. G. (zarzucanego mu w punkcie III).

Jeśli chodzi o czyn z dnia 19 czerwca 2017 r. na szkodę pokrzywdzonej J. K. (1), w którego opisie wskazano jedynie, że został popełniony w W., nie podając jakiegokolwiek bliższej lokalizacji, to prokurator, a następnie Sąd Rejonowy mogli opierać się jedynie na przyznaniu się oskarżonego, które jak wiadomo jest niewystarczające i powinno podlegać weryfikacji. Tymczasem z jego wyjaśnień, jak również zeznań pokrzywdzonej J. K. (1), wynikało, że w tym nie uczestniczył. Przede wszystkim z tego względu, że jak wynika z relacji w/w pokrzywdzonej, dokumentacji bankowej i nagrań z monitoringu ów czyn został popełniony w zupełnie innej części W., to jest w rejonie ul. (...), które znajdują się w dzielnicy T. położonej na prawym brzegu W.. Tymczasem oskarżony opisał zdarzenie, jakie miało zaistnieć w tym dniu, ale w okolicach Pl. (...), dokładnie przy ul. (...), które to miejsce

znajduje się w dzielnicy Ś. położonej na lewym brzegu W. i w znacznej odległości od lokalizacji, gdzie rzekomo miał działać. Pokrzywdzona J. K. (1) kategorycznie wykluczyła, żeby drugie przekazanie pieniędzy, co do którego brak nagrania z monitoringu, miało miejsce w okolicach Pl. (...).

Ponadto nie zgadzało się szereg innych okoliczności. Oskarżony wskazał, że kobieta, od której odebrał pieniądze miała na sobie sukienkę w kwiaty, a na głowie kapelusz, podczas gdy pokrzywdzona J. K. (1) była ubrana w czarne spodnie i bluzkę, co jednoznacznie wynikało z nagrań z monitoringu. Ponadto wykluczyła, żeby przebiegała się pomiędzy pierwszym a drugim przekazaniem pieniędzy, w dodatku w opisany przez oskarżonego strój. Ponadto według oskarżonego odbiór pieniędzy miał być osobisty, a więc z ręki do ręki, co miało miejsce jedynie podczas pierwszego ich przekazania przez pokrzywdzoną J. K. (1). Tymczasem widniejący na nagraniu z monitoringu i wskazywany przez nią mężczyzna z pewnością nie jest oskarżonym, będąc znacznie wyższy, szczuplejszy, mający jaśniejsze włosy i

tatuż na prawej
łydce. Sąd Okręgowy,
w przeciwieństwie do
prokuratora i Sądu
Rejonowego, nie tylko
uzyskał jego zdjęcia
- zarówno prywatne,
jak i widniejące w
dowodzie osobistym -
ale również zapewnił
możliwość
skonfrontowania go z
pokrzywdzoną J. K.
(1) na rozprawie
apelacyjnej. Wcześniej, w
postępowaniu
przygotowawczym, nikt
jej nie okazał ani
osoby, ani chociażby
wizerunku oskarżonego,
co wydawałoby się
czynnością absolutnie
kluczową. Z kolei w
postępowaniu
pierwszoinstancyjnym w
ogóle nie została
przesłuchana, co w
realiach niniejszej sprawy
także było nieprawidłowe.

Gdyby wykonano w/w
czynności, to okazałoby
się, że oskarżony
jest człowiekiem znacznie
niższym, tęższym i z
ciemniejszymi włosami.
Nie posiada też żadnych
tatuży ani śladów po
nich, w tym na prawej
łydce, co zweryfikowano
na rozprawie apelacyjnej.
Co więcej, przesłuchiwana
uzupełniająco w
postępowaniu
odwoławczym
pokrzywdzona J. K. (1)
nie rozpoznała w nim
sprawcy. Także wówczas,
kiedy na polecenie sądu
podszedł do niej i

widziała go z bliskiej odległości. Widać było wówczas wyraźnie, że choć jest wyższy od niej, to nieznacznie. Ponadto drugi odbiór pieniędzy nastąpił poprzez ich podjęcie ze śmietnika, do którego wrzuciła je pokrzywdzona J. K. (1), nie widząc sprawcy i nie będąc w stanie go opisać. Tym bardziej brak zatem podstaw do przyjęcia, że był to oskarżony. Wprawdzie jego telefon zalogował się w czasie zbliżonym do drugiego przekazania pieniędzy, to jest o godz. 15:15, po prawej stronie W., a dokładnie przy ul. (...), które to miejsce znajduje się w odległości około 2 km od miejsca zdarzenia, będąc tam zalogowany do godz. 19:57, jednak brak możliwości przyjęcia, że miał coś z tym wspólnego. Tym bardziej, że jak wyjaśnił miał wówczas pracować w tamtych okolicach, a z uwagi na dużą ilość i wzajemnie przenikające się zasięgi znajdujących się tam nadajników (...) nie można precyzyjnie ustalić jego lokalizacji, a tym bardziej czasu, w którym miał przebywać w konkretnych miejscach. W tym miejscu należy przypomnieć o regule wynikającej z art. 5 § 2 kpk. Skoro istnieją wątpliwości, a tych jak widać było w niniejszej sprawie bardzo dużo, to powinny być one rozstrzygane na korzyść

oskarżonego. Dodatkowo wskazać należy, że pokrzywdzona J. K. (2) dwukrotnie wypłaciła kwotę 20.000 złotych, a więc łącznie 40.000 złotych. Jak natomiast wskazał oskarżony koperta, którą otrzymał od nieustalonej kobiety zawierała 20.000-30.000 złotych.

Ponadto wyjaśnienia oskarżonego, w tym te złożone w postępowaniu apelacyjnym, zasługują na wiarę. Wskazał bowiem, że popełnił dwa czyny, to jest jeden w dniu 19 czerwca 2017 r. na szkodę nieustalonej kobiety - której danych osobowych nie znał - o czym mowa była już wyżej i drugi w dniu 28 czerwca 2017 r. na szkodę pokrzywdzonej N. S. (2), który - z uwagi na przekazanie nie tylko pieniędzy, ale też biżuterii - był bardzo charakterystyczny. Jednocześnie zaprzeczył, żeby dokonał czynu z dnia 20 czerwca 2017 r. na szkodę pokrzywdzonych H. G. i M. G., przyznając że miał takie zlecenie, ale został zawrócony. Oskarżony mógł poprzestać na zajęciu stanowiska co do zarzucanych mu czynów i odmówić składania wyjaśnień. Tymczasem nie tylko nie skorzystał z tej możliwości, ale złożył obszerne relacje, odpowiadając na wszystkie pytania, w

tym również na etapie postępowania apelacyjnego. Co więcej, oskarżony nie wycofał się z tego, że w dniu 19 czerwca 2017 r. w okolicach Pl. (...) jednak popełnił inny czyn zabroniony, licząc się z odpowiedzialnością karną, jaką w dalszym ciągu może w związku z tym ponieść. Jego wyjaśnienia były nie tylko spójne, logiczne i spontaniczne, ale przede wszystkim konsekwentne. Zdaniem Sądu Okręgowego wielce prawdopodobne jest, że oskarżony przyznałby się do czynu popełnionego na szkodę pokrzywdzonej J. K. (1), gdyby faktycznie brał w nim udział. Oskarżony nie był dotąd karany, był to jedynie epizod w jego życiu, po którym ułożył swoje życie rodzinne i zawodowe, ewidentnie nie kalkulując i chcąc przedstawić jak było naprawdę wraz ze wszystkimi wynikającymi stąd konsekwencjami.

Reasumując, czyn z dnia 19 czerwca 2017 r. popełniony na szkodę pokrzywdzonej J. K. (1), który zarzucono, a następnie przypisano oskarżonemu nie był czynem, do którego się przyznał. Powyższe umknęło uwadze nie tylko prokuratora, ale również Sądu Rejonowego. Jednocześnie brak jakichkolwiek i obiektywnych i wiarygodnych dowodów,

żeby oskarżony mógł być sprawcą tego przestępstwa. Chociażby w zakresie odbioru kwoty 20.000 złotych, które to pieniądze zostały wrzucone do śmietnika. Z pewnością nie był natomiast osobą, która otrzymała kwotę 20.000 złotych bezpośrednio od w/w pokrzywdzonej. Z tych względów musiał być uniewinniony. Zarzut skarżącego dotyczący braku świadomości, że oskarżony uczestniczył w popełnieniu przestępstwa, a pozostawał w przekonaniu, że jedynie odbiera pieniądze dla innej osoby, nie mając wiedzy i świadomości w zakresie pochodzenia tych pieniędzy, był więc w tych realiach bezprzedmiotowy.

Jeśli natomiast chodzi o czyn popełniony w dniu 20 czerwca 2017 r. na szkodę pokrzywdzonych H. G. i M. G., to samo przyznanie oskarżonego, że miał odebrać pieniądze, ale został zawrócony, zeznania pokrzywdzonego M. G., który opisał osobę, która wyjęła wrzucone przez niego pieniądze ze śmietnika i logowania telefonu oskarżonego do nadajników (...) w pobliżu miejsca zdarzenia to zdecydowanie zbyt mało. Wersji przedstawionej przez oskarżonego, zgodnie z którą został odwołany będąc już prawie

na miejscu, dokąd jechał taksówką, po czym zawrócił nie można wykluczyć. Tym bardziej, że faktycznie pokrzywdzony M. G. miał problemy z pobraniem gotówki i mogło wydawać się, że do jej odbioru nie dojdzie. Chociaż oskarżony przebywał tam przez kilkanaście minut, to jest od godz. 16.32, kiedy było pierwsze logowanie do nadajnika (...) przy ul. (...) do co najmniej godziny 16.47, kiedy było ostatnie logowanie do nadajnika (...) pod w/w adresem - kolejne było o godz. 17.09 - około 6 kilometrów dalej, to był to czas pozwalający na dojazd i powrót przez tę część W.. Zwłaszcza, jeśli oskarżony miałby wysiąść z taksówki, którą się poruszał i wrócić inną, czego nie pamiętał, a czego nie można wykluczyć. Co więcej, do wypłaty pieniędzy doszło o godz. 16.41 i 16.45, po czym, jak wynika z zeznań pokrzywdzonego M. G., wyszedł z banku i instruowany przez telefon przeszedł pewien odcinek, wrzucając je do śmietnika. Z pewnością zajęło mu to trochę czasu, trwając nie kilka, ale raczej kilkanaście minut. Co do opisu sprawcy przedstawionego przez pokrzywdzonego M. G., to - poza ubiorem - był on zdecydowanie zbyt ogólny, sprowadzając się do wskazania, że był to młody, szczupły i niewysoki

mężczyzna. Pokrzywdzony M. G. nie podał żadnych znaków szczególnych. Jednocześnie w miejscu zdarzenia nie ujawniono monitoringu, który mógłby go zarejestrować. Oczywiście, możliwe było okazanie pokrzywdzonemu M. G. osoby oskarżonego lub jego wizerunku. Niestety z nieznanych Sądowni Okręgowemu przyczyn ta elementarna wydawałoby się w tych okolicznościach czynność nie została przeprowadzona. Powyższe, kolejne już uchybienie, nie mogło być naprawione na etapie postępowania apelacyjnego, albowiem pokrzywdzony M. G. od dawna nie żyje. Mając powyższe na uwadze, jak również zważywszy na wyjaśnienia oskarżonego, które zasługują na obdarzenie ich walorami wiarygodności także w odniesieniu do tego zdarzenia i stosując regułę wyrażoną w art. 5 § 2 kpk, należało go uniewinnić również od popełnienia tego czynu. Tym samym zarzut skarżącego w tym zakresie był zasadny i zasługiwał na uwzględnienie. Rację ma więc obrońca oskarżonego, że Sąd Rejonowy błędnie, niegodnie z regułami art. 7 kpk, ocenił zgromadzony materiał dowodowy.

Oskarżony bez wątplenia dopuścił się tylko

jednego z zarzucanych i przypisanych przestępstw, to jest czynu z dnia 28 czerwca 2017 r. na szkodę pokrzywdzonej N. S. (2). Było to chronologicznie trzecie zdarzenie, w którym uczestniczył i kiedy bez wątpienia wiedział o przestępczym procederze, potwierdzając to zresztą w swoich wyjaśnieniach. Wówczas doszło do przekazania zarówno pieniędzy w kwocie 20.000 złotych, jak i biżuterii, którą wartość oszacowano na kwotę co najmniej 50.000 złotych. Wprawdzie rola oskarżonego była istotna, bo bez jego udziału, a więc bez odebrania pieniędzy od w/w pokrzywdzonej, nie doszłoby do dokonania przestępstwa, jednak środki finansowe zostały potem przekazane innej osobie. Jedyne co oskarżony w związku z tym uzyskał to wynagrodzenie w kwocie 100 złotych, którą zadeklarował, a która w realiach tego typu spraw jest bardzo prawdopodobna. Nie oznacza to oczywiście, że oskarżony nie powinien naprawić szkody, w której powstaniu de facto uczestniczył. Dlatego, z uwagi na w/w okoliczności, kwota 20.000 złotych, odpowiadająca pobranej przez pokrzywdzoną N. S. (2) gotówce i obiektywnie udokumentowana, będzie zdaniem Sądu Okręgowego w pełni

<p>wystarczająca. Wprawdzie wcześniej wskazano, że obowiązek w tym zakresie oskarżony ma zrealizować w okresie próby, a apelację wniesiono jedynie na korzyść oskarżonego, jednak nie sposób przyjąć, żeby znacznie obniżając kwotę, którą od razu musi zapłacić wydano niekorzystne dla niego rozstrzygnięcie. Nawet przy wyeliminowaniu terminu, którego art. 46 § 1 kk nie przewiduje. Ubocznie wskazać należy, że nie można wykluczyć, że współdziałające z nim osoby, w tym zleceniodawcy, zostaną ustaleni i pociągnięci do odpowiedzialności karnej, w tym zobowiązani do naprawienia szkody w pozostałym zakresie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uniewinnienie oskarżonego od czynów opisanych w pkt. II i III i wymierzenie kary łagodniejszej niż orzeczona w wyroku z wyeliminowaniem z podstawy wymiaru kary art. 91 § 1 kk oraz orzeczenie jedynie częściowego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej czynem z dnia 28.06.2017 r.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za</p>		

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek skarżącego był zasadny i zasługiwał na uwzględnienie. Sąd Okręgowy uniewinnił oskarżonego od popelnienia czynów zarzucanych mu w puntach II i III. Ponadto skarżący wniósł o orzeczenie częściowego obowiązku naprawiania szkody wyrządzonej czynem zarzucanym mu w punkcie IV, nie precyzując kwoty w tym zakresie. Obniżenie jej z 70.000 do 20.000 złotych czyni zadość jego żądaniu.		

4.OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE	
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	Oskarżony nie popełnił czynu z dnia 19 czerwca 2017 r. na szkodę pokrzywdzonej J. K. (1).	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Oskarżony przyznał się do innego czynu niż zarzucany i przypisany. W rzeczywistości oskarżony miał dopuścić się przestępstwa w dniu 19 czerwca 2017 r. przy ul. (...) na szkodę nieustalonej kobiety, a nie w dniu 19 czerwca 2017 r. w rejonie ul. (...) na szkodę pokrzywdzonej J. K. (1). Oskarżony nie znał danych osobowych pokrzywdzonych. Ponadto w opisie czynu wskazano jedynie, że został popelniony w W., nie podając jakiegokolwiek lokalizacji. Żaden obiektywny i wiarygodny dowód nie potwierdza, że oskarżony brał udział w tym zdarzeniu. Wprawdzie skarżący nie kwestionował tego, uważając jedynie, że oskarżony nie miał świadomości, że pieniądze pochodzą z przestępstwa, jednak Sąd Okręgowy, stosując art. 440		

kpk, nie mógł zaakceptować rażąco niesprawiedliwego orzeczenia w tym zakresie.	
5.ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił punkty 3-6 i 8 w zakresie dotyczącym oskarżonego D. K., które odnosiły się do uznania go za winnego popełnienia wszystkich czynów i wymierzenia mu jednej kary przy zastosowaniu instytucji ciągu przestępstw, warunkowego zawieszenia tej kary i wynikającego stąd obowiązku informowania sądu o przebiegu okresu próby oraz obowiązku naprawienia szkody w całości na rzecz wszystkich pokrzywdzonych. Następnie uniewinnił go od popełnienia czynów zarzucanych mu punktach II i III, jednocześnie uznając go za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie IV, za który na podstawie art. 286 § 1 kk skazał go i wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby, zobowiązał do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby i zobowiązał do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej N. S. (2) kwoty 20.000 złotych. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Nie powtarzając obszernej argumentacji przedstawionej powyżej wskazać jedynie należy, że zgodnie z dyspozycją art. 2 § 1 pkt 1 kpk celem postępowania karnego	

jest między innymi wykrycie sprawcy przestępstwa i pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej, a zarazem nie poniesienie tej odpowiedzialności przez osobę niewinną. Oskarżony niewątpliwie dopuścił się popełnienia jednego z trzech zarzucanych i przypisanych mu czynów. Brak obiektywnych i wiarygodnych dowodów, żeby było tak w odniesieniu do dwóch pozostałych. Co do przestępstwa, którego się dopuścił, to Sąd Okręgowy wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, która jest zbliżona do dolnej granicy ustawowego zagrożenia wynoszącej w tym przypadku 6 miesięcy. Orzeczenie kary innego rodzaju nie było możliwe z uwagi na wysoką wartość szkody, jak również znaczny stopień społecznej szkodliwości. Okres warunkowego zawieszenia kary, to jest 2 lata, będzie w pełni wystarczający do zweryfikowania pozytywnej prognozy kryminologicznej. Uwzględnia on fakt, że do popełnienia czynu doszło 6 lat temu, a tak wówczas, jak i obecnie oskarżony jest osobą niekaraną. Dodatkowo prowadzi spokojny i regularny tryb życia, mając stałe miejsce zamieszkania, rodzinę i pracę. Orzeczony obowiązek naprawienia szkody w zakresie kwoty 20.000 złotych jest adekwatny do jego roli w tym procederze i wysokości korzyści stąd płynącej. Oskarżony jest w stanie uczynić zadość wyrokowi w tym zakresie. W przypadku braku takich środków może przecież zaciągnąć pożyczkę na ten cel.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6.Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III IV	Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. na rzecz adw. P. W. kwotę 1.239,84 złotych, w tym podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym. Powyższe nastąpiło na wniosek obrońcy i było zgodne z rozporządzeniem w tym zakresie, jednocześnie uwzględniając wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt SK 78/21. Zgodnie z powyższym orzeczeniem brak podstaw do różnicowania stawek w przypadku obrońców bądź pełnomocników z wyboru i urzędu. Z tych względów przyjęto stawkę w kwocie 840 złotych za pierwszy termin rozprawy w postępowaniu odwoławczym i podwyższono ją o kwotę 168 złote za

kolejny termin, po czym dodano podatek od towarów i usług w wysokości 23 procent.

Ponadto Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 złotych tytułem opłaty za obie instancje i obciążył go pozostałymi wydatkami w sprawie. Biorąc pod uwagę zapadłe rozstrzygnięcie, w tym wydanie nowej kary co do jednego z czynów, należało na nowo rozstrzygnąć o wysokości opłaty, która jest z nią bezpośrednio związana. Oskarżony powinien ponieść wszelkie konsekwencje swojego postępowania, co tyczy się także kosztów sądowych, które wygenerowało jego postępowanie.

7.PODPIS

SSO Tomasz Morycz SSO Justyna Dołhy SSO Anna Zawadka

1.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina, kara i środek kompensacyjny		
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2	Podniesione zarzuty	
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana